

Lige Linie, som Gangen fra Dybet til Grunden er anseet retteligen at burde have, har han alene kunnet udfinde bemeldte Gang eller Strækning ved de medhavte gamle og erfarne Fiskeres Skjøn om, hvor denne fra gammel Tid af har været. For at det kan gøres mere anskueligt, hvorledes Kongens Foged har maatte udfinde de Lønkens Strækning, hvor Stadbogens Meed for Nord- og Sydlighed ikke kan følges, vedlægges her under Nr. 7 en Udskrift af en i 1847 afholdt Fogedforretning.

Ligesom det nu formeentlig ligger uden for Commissionens Hverv at indlade sig paa at foreslaae nogensomhelst Forandring eller Tilspining i Stadbogen, hvorved man vilde komme ind paa Spørgsmaalet om Berettigelsen, navnlig Eiendoms-Berettigelsen, saaledes formenes det ogsaa i enhver Henseende at ville medføre mindst Ulempe og give mindst Anledning til Klage, naar det med Hensyn til de ommeldte Lønkens Gang faaer sit Forblivende ved den hidtil værende, vistnok usuldkomme Tilstand, som man har maattet lade sig nøie med i Fiskeriets bedste Tid og saaledes vel ogsaa maa kunne finde sig i nu, da det staaer paa et saa ringe Punct, og man maa derfor indstille, at det i den nye Lov om Lønkernes Strækning alene bliver bestemt, at denne fremdeles, hvor Tvivl om Stadbogens Forstaaelse i den ovennævnte Henseende opstaaer, skal følges efter de samme Regler, som i saa Henseende fra gammel Tid af have været antagne, dog stedse i lige Linie fra Dyb til Grund, hvorved tages det efter Omstændighederne mueligste Hensyn til Bestigtelses-Stadbogen af 1741.

2. Hvad vi dernæst skulle tillade os at henlede Opmærksomheden paa, er en Sag, som, skøndt den nærmest vedkommer Administrationen og kun umiddelbart den paataante nye Lov, alligevel er af særdeles Indflydelse paa de Retsforhold, hvorom her tales. Vi sigte herved til de saa ofte omtalte Meed (Landemeed) saavel for Inderlighed og Yderlighed, som er det yderste Stades Stilling i Forhold til Seilbybet, som for Nordlighed og Sydlighed. Det er nemlig en Selvfølge, at

det maa være af stor Bigtighed, at disse Meed ere saaledes, at de hver for sig danne et bestemt og utvivlsomt Punct, hvorefter man har at rette sig; thi er dette ikke Tilfældet for Dybstadet, bliver Feilen, hvor Lønkens Gang rettes efter Dybmedet, det sidst omformede for Nord- og Sydlighed, bestandig større, jo længere man kommer ind mod Grunden.

Det har ogsaa i Erkjendelsen af Bigtigheden af Meedenes Nøjagtighed været yttret af et Medlem af den sidste Commission som noget Usikkert og Muligt, at Meedene bestemtes efter Compasregler, men dette lader sig naturligtvis ikke gøre med Hensyn til de Meed, hvorom her er Tale, nemlig for Yderlighed og Inderlighed, samt Nord- og Sydlighed for det Stade, som sættes nærmest Dybet, da der selvfølgelig, forinden Compaset kan bruges, maa være tilveiebragt et Punct at gaae ud fra. Derimod kunde Lønkens Strækning, naar dette Punct er udfundet, vel bestemmes efter Compaset paa alle de Lønk, hvor Dybmedet kan følges ind til Grunden, men i disse Tilfælde er det jo netop temmelig overflødigt. Og i alle Tilfælde, hvor Retningen ikke kan bestemmes efter Dybmeed, vil der, hvis vor foregaaende Indstilling tages til Følge, ikke blive Spørgsmaal om at forud bestemme hver enkelt Lønkens Retning. Der bliver saaledes formeentligen ingen synderlig practisk Brug for Anvendelsen af Compaset, saameget mere, som Fiskerne vel i Almindelighed ikke forstaae at anvende det rigtigt.

Maa det saaledes have sit Forblivende ved de hidtil brugte Landemeed, bliver det nødvendigt at sørge for, at de i Fremtiden blive saatydelige, som muligt, men tillige for, at der ved deres Restauration sørges for, at de ikke i mindste Maade forrykkes. Enkelte Meed, som f. Ex. det som bestemmer Yderlighed paa Lønkene i Nørslaa fra 2den til 10de, begge inclustve, nemlig en liden flad Høi paa Tyrrestrup Mark, i Forbindelse med Nibe Kirke, er bleven utydelig derved, at Høien ved idelig Bløining er sløiset saa meget, at den nu er meget vanskelig at øine fra Fjorden. Det sanderste Huus i Nibe, som skalde tjene til Meed for 3die Lønk paa Østerland, er nedrevet, og